

כמנין מש"ה שהוא יתן כח למשיחים לגאול את ישראל, וסוד הדבר הוא ששני המשיחים הם סוד ו"ו דת"ת ויסוד שהם תלויים בדעת שהיא ו' העליונה (רמ"ק). **אֲשֶׁלִים מְלִין יִקְרִין אֲלֵין, דְּעֲלִיְהוּ אֲתָמַר,** (תהלים יט) **הַנְּחַמְדִים מְזָהָב וּמְפֹזָר רַב וּמְתוּקִים מְדַבֵּשׁ וְנֹפֶת צוּפִים** ומשום כך תשלים את דברי הסודות האלו, שנאמר בהם הנחמדים וגו' ועי"כ תקרב את הגאולה שיצאו ישראל ברחמים.

האדם כדוגמת מט"ט שמקבל את התפילות

אָמַר לוֹן, מְאִרֵי מְתִיבְתָאן, בְּגִין הָאֵי שְׁכִיר, דְּאִיהוּ עֶבֶד, דְּאִתִּי לְקַבְּלָא תְּלַת צְלוֹתִין, ואמר להם הרע"מ

ראשי הישיבות, הנה בגלל זה השכיר דמטטרו"ן הנקרא עבד שהוא בא לקבל את המ"ן

העולה מג' התפילות שמתפללים ישראל בכל יום ועי"כ לפעול את ייחוד זו"ן בימות החול

תְּקִינּוּ מְאִרֵי מְתִנִיתִין דְּלְכוּן, לְמַהוּי בַר נֶשׁ, בְּתִלְתַּת

בְּרַכָּאן קְדָמָאִין, בְּעֶבֶד דְּמַסְדָּר שְׁבַחוּי קַמִּי מְאִרִיה.

וּבְאַמְצְעִיּוֹת, בְּעֶבֶד דְּמַקְבֵּל פְּרַס מְאִרִיה. וּבְבִתְרָאִי,

בְּעֶבֶד דְּנֻטַל פְּרַס מְאִרִיה, וְאַזִּיל לֵיהּ תיקנו בעלי המשנה שלכם

שג' ברכות ראשונות יהיה האדם כעבד המסדר את השבחים לפני קונו, ובאמצעיות כעבד

המקבל פרס מרבו, ובאחרונות כעבד הנוטל פרס מרבו והולך לו לדרכו, [שב] וכל זה הוא

אור הרשב"י

דומה לעבד שמסדר שבח לפני רבו,

אמצעיות – דומה לעבד שמבקש פרס מרבו,

אחרונות – דומה לעבד שקבל פרס מרבו

ונפטר והולך לו.

[שב] כדאיתא בברכות דף לד עמוד א' אמר

רב יהודה: לעולם אל ישאל אדם צרכיו לא

בשלוש ראשונות, ולא בשלוש אחרונות, אלא

באמצעיות. דאמר רבי חנינא: ראשונות –

הלימוד היומני

בכדי שיהיה האדם כדוגמת מטטרו"ן הנקרא עבד שהוא מקבל את התפילות, ולכן צריך האדם לעשות עצמו ג"פ כעבד כדוגמת מטטרו"ן הנקרא עבד שמקבל ג"פ ביום את התפילות (יהל אור).

אליעזר עבד אברהם נמשל למט"ט

וּבְגִין דָּא, עֶבֶד אַבְרָהָם, וְרַבְקָה, אִיהוּ אֲמַתְלָא לְהָאִי

ומשום כך אליעזר עבד אברהם נמשל למטטרו"ן בעת שליחותו להביא את

רבקה[שג] שהיא סוד התפילה, **בְּד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, יִשְׁלַח**

לְמַטְטְרוֹן דְּאִיהוּ עֶבְדָּא דִּילֵיהּ, בְּגִין צְלוֹתָא אִיהוּ יִימַר

לְגַבִּיהּ, (בראשית כד) אוֹלִי לֹא תֵאבְדָה הָאִשָּׁה לְלֶכֶת אַחֲרַי.

כְּלוּמַר, אוֹלִי צְלוֹתָא לָא בְּעֵי לְמִיזֵל אֲבַתְרָאִי כי כאשר

הקב"ה ישלח את מטטרו"ן שהוא עבדו בכדי להביא את המ"ן העולה מהתפילות, הוא יאמר

לו 'אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי ההשב אשיב את בנך שמה', דהיינו אולי התפילה

לא תרצה ללכת אחרי מאחר שהיא פגומה בלא כוונה דיה שאינה ראויה להתקבל, או

המתפלל פגום בעוונותיו המונעים מתפילתו להתקבל, וכי בזה אני אשיב את המלכות לזאת

התפילה. **אָמַר לֵיהּ קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְנִקִּיתְ מִשְׁבוּעָתִי**

אור הרשב"י

לו קודשא בריך הוא ממשלה על כל צבאותיו ותאנא אר"ש אמר רבי יוסי אמר רב כל צבאותיו של אותו עבד נוטלים אור ונהנין מזיו הנשמה.

[שג] כדאיתא בזוהר - מדרש הנעלם פרשת חיי שרה, ויאמר אברהם אל עבדו זה מטטרו"ן עבדו של מקום, זקן ביתו שהוא תחלת בריותיו של מקום, המושל בכל אשר לו שנתן

הלימוד היומני

זאת ובזה יאמר לו הקב"ה 'השמר לך פן תשיב את בני שמה', דהיינו שלא תגרום שתרוך השכינה לבין הקלי' כי בזה 'ונקית משבועתי זאת'. **דְּחֻכְמָה אִיהוּ אַבָּא,** **דְּנִתְהִית בְּצַדִּיק, לְנִטְרָא שְׂכִינְתָא בְּגִלּוּתָא, וּמִתְמָן שְׁלַח בְּגִינְהָ** כי הנה החכמה הוא אבא שהוא סוד אות י' דהוי"ה והוא יורד ליסוד הנקרא צדיק שהוא אות י' דשד"י בכדי לשמור את השכינה בגלות, מאחר שהקלי' בורחות מאור החכמה מפני שבג"ר אין להם אחיזה, ומשום כך ע"י שאור החכמה יורד ליסוד הוא יכול לשמור את השכינה מהקלי', ולכן מהיסוד המלביש על אור החכמה שולח הקב"ה את מטטרו"ן בכדי להעלות את התפילה הזכה ששורה עליה השכינה, אמנם אם אין המתפלל או התפילה ראויה אין הוא מעלה אותה, מאחר שהחיצונים אחוזים בזו התפילה ואם הוא יעלנה יגרום פגם בשכינה, מאחר שהיא תצטרך להשפיע שפע לחיצונים (רמ"ק).

סימנים לקבלת התפילה שילמד בפרד"ס התורה

אָמַר לִיהּ הֵהוּא שְׁלִיחַ, הֵב לִי סִימָנִין, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בְּעִלּוּתָא, דְּתַמָּן בְּרַתָּא ואז יאמר מטטרו"ן השליח לקב"ה, תן לי סימנים להכיר אם התפילה ראויה ששורה שם בת המלך מלכות שע"כ היא ראויה להתקבל, **אָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהִיָּה הַנְּעֶרָה אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיהָ הֵטִי נָא כַדְרָךְ וְאַשְׁתָּה וְאַמְרָה שְׂתֵה** ואמר לו הקב"ה והיה הנערה וגו', דהיינו שמטטרו"ן יאמר למתפלל 'הטי נא כדרך', דהיינו הראה לי שאתה לומד בפרד"ס כ"ד ספרי התנ"ך שבזה אתה גורם את הייחוד העליון בסוד ברוך שם וכו' שיש בו כ"ד אותיות שכן האדם הלומד תורה ששורשה בכ"ד ספרים הוא גורם את הייחוד העליון

הרמוז בכ"ד אותיות דברוך שם, כי אם יש בכוחו לעורר את הייחוד העליון אז אני אשתה ואקבל את התפילה, ומשם גם הגמלים שהם חיילי מטטרו"ן יושקו ויקבלו את שפעם

(רמ"ק). • (דף רע"ח ע"ב) **וְאִם לֹא, אֶלָּא דְאִשְׁכַּח פֶּל אֲבָרִין דְּגוּפָא**

מְלִיין חוּבִין, וְלֹא אִשְׁכַּחַת בֵּיה אֲבָר (נ"א בְּאִפִּי אֲבָרָהֶם)

לְשִׁרְיָא בֵּיה תוֹרָה, דְּאִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא דְעֵמוּדָא

דְּאִמְצָעִיתָא ואם אין הוא ראוי שתתקבל תפילתו לרצון, מאחר שמצא מטטרו"ן

שכל אברי גופו פגומים בעוונותיו, ולא נמצא בו אפילו אבר אחד [שד] שלם שתוכל לשרות

בו התורה שהיא בדיוקן העמוד האמצעי ת"ת הנקרא תורה. **וְלֹא מְצָוָה, דְּאִיהוּ**

דְּיִוִּקְנָא דְרַבְקָה, דְּהָוָה (שיר השירים ב) **שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים,**

דְּאִינוּן רְשָׁעִים גְּמוּרִים וכן אין בו שום מצוה שהיא בדיוקן השכינה הנקראת

רבקה, כי זו רבקה היא היתה כשושנה בין החוחים והקוצים של רשעי משפחתה בתואל ולבן

שהיו רשעים גמורים, [שה] וכמו שהשכינה הנקראת שושנה שוכנת בגלות בין הקלי' בסוד

ירידתה לבריאה. **מְנִי לְעַבְדֵּיה מְטַטְרוּן,** (בראשית כד) **הַשָּׁמֶר לְךָ**

פֶּן תָּשִׁיב אֶת בְּנֵי שָׂמָה, דְּאִיהוּ רוּחָא דְקַדְשָׁא, דְּהָא

אור הרשב"י

ברבקה, שנאמר (בראשית כ"ה) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפקן ארם אחות לבן הארמי וגו', אם ללמד שהיא מפקן ארם מה ת"ל אחות לבן הארמי אלא אביה היה רמאי, אחיה היה רמאי, ואנשי מקומה רמאין, והצדקת הזאת יצאה מבינותם, למה היא דומה כשושנה בין החוחים.

[שד] כי הנה אין הכוונה שיהיה האדם נקי לגמרי מהעוונות כי אם כן 'אין צדיק אשר יעשה טוב בארץ ולא יחטא' ואין שום תפילה שתתקבל, אלא אם יש אפילו אבר אחד שלם ונקי יספיק לענין זה הגם ששאר אבריו פגומים (רמ"ק).

[שה] כדאיתא בשיר השירים רבה פרשה ב' כשושנה בין החוחים ר' יצחק פתר קרייה